

VOLFRĪDS PAVĀRS

20. novembrī pēc ilgās un grūtas slimības miris bijušais latviešu sarkanais strēlnieks, ar diviem VCIK kaujas Sarkanajiem karogiem apbalvotā 5. atsevišķā latviešu strēlnieku pulka komandiera palīgs Volfrīds Pavārs.

V. Pavārs dzimis 1893. g. 28. septembrī Daugavpils apriņķa Līvānu pagasta Jersikā trūcīgu zemnieku ģimenē. Izglītību ieguvis Daugavpils pilsētas skolā un mērnietu kursus Rīgā.

1915. gadā V. Pavāru iesauc armijā. Pēc praporščiku skolas beigšanas viņu nosūtīja uz 5. Zemgales latviešu strēlnieku pulku par jaunāko virsnieku. Kopā ar pulku viņš piedalījās smagajās pirmā pasaules kara cīņās. Kopā ar 5. pulka strēlniekiem un tā komandieri Jukumu Vācieti Volfrīds Pavārs stājās Oktobra revolūcijas aizstāvju rindās. Bija pulkā tā vissmagākajās kaujās: leģendārajās Kazanā aizstāvēšanas cīņās 1918. g., sīvajās kaujās par revolūcijas šūpuli Petrogradu pret Judeniča armiju 1919. g. rudenī.

Pēc Pilsoņu kara V. Pavārs strādāja par zemes ierīkotāju Pievolgā.

Lielā Tēvijas kara gados Volfrīds Pavārs ir atkal cīnītāju rindās — 43. gvardes latviešu strēlnieku divīzijā.

Pēc Lielā Tēvijas kara atgriezās Latvijā un strādāja Lauksaimniecības ministrijā līdz aiziešanai pensijā 1959. g.

Ar visu sirdsdegsmi Volfrīds Pavārs piedalījās mūsu jaunās paaudzes militāri patriotiskajā audzināšanā.

Mūsu atmiņās dzīvos cilvēks ar neparasti labu, atsaucīgu sirdi, latviešu sarkanais strēlnieks — Volfrīds Pavārs.

Latviešu sarkano strēlnieku
Rīgas grupa,
Latvijas PSR Revolūcijas
muzejs,
Latviešu sarkano strēlnieku
muzejs